

Ketvirtasis Gavėnios Sekmadienis.

Mišių Lekcija iš šv. Povylo laiško Galatams 4, 22—31.

Broliai: Parašyta yra, kad Abraomas turėjo du sūnus: vieną iš tarnaitės ir vieną iš liuososios. Bet kuris iš tarnaitės sulig kuno buvo gimęs: o kuris iš liuososios per pažadėjimą. Tat per prilyginimą pasakta. Nes tat yra du testamentu. Vienas kalne Sina gimdžiusis į vergiją, kuri yra Agar. Nes kalnas Sina yra Arabijoje, kuris siekia tą, kuri dabar yra Jeruzolimoje ir vergauja su savo vaikais. Bet kita Jeruzolima, kuri yra augščiau, liuosą yra: ji yra mus motina. Nes yra parašyta: Džiaugkis nevaisingoji, kuri negimdai; rėkie ir šaukie, kuri neturi vaikų; nes pamėstosios daug vaikų, daugiau negu tos, kuri turi vyrą. Mes-gi, broliai, sulig Izaoko esame pažadėjimo vaikai. Bet kaip tuomet sulig kuno gimusių persėkiojo gimusių sulig dvasios: taip ir dabar. Bet ką sako šv. Raštas? Išmesk tarnaitę ir jos sūnų: nes tarnaitės sūnus neturės dalies su liuososios sūnum. Tai-gi, broliai, mes nesame tarnaitės sūnus, bet liuososios, o taja laisvie Kristus mus paliosavo.

Lekcijos Paaškinimas

šv. Povylo laišku ypatybė.

šv. Povylo mintis buvo gausi ir laki: todėl jiai į trumpus žodžius sudėdavo daug tiesų. Jų budavo tiek daug, kad vienos užsikeisdavo už kitų. Paprasti žmonės, greitai skaitydami Apaštalo raštus neatskirdavo vienu minčių nuo kitų, del to nekartą visai netaip suprasedavo jo žodžius, kaip jis buvo norėjęs pasakyti. Dar šv. Povyliu gyvenant besant šv. Petras jam skundėsi, kad yra žmonių, kurie šv. Povylo raštus iškrepia, tardamas: "Musų brolis Povyilas sulig duotas jam išminties rasė jums, kaip kad ir visuose laiškuose, kalbėdamas juose apie tai, kame yra kai-kas sunku suprasti, o tą nemokinti ir nepastovus žmonės sugadina kaip ir kitą šventąjį Raštą" (2 Petri. 3, 16). Tai-gi šv. Povylo laiškus reikia pamazėlį skaityti po kelis kartus apmintijant sakinius ir žodžius. Tik tokiu budu galima susėkti tikrą jo mintį. Šituose Lekcijų paaškinimuose mes nejudiname gilių mokslo dalykų tikrai musų tautos ir musų laikų kalba atpasakojame tas pačias mintis, kurias randame šv. Povylo laiškuose. Skaitytojams patariame perskaityti šv. Povylo raštą skaityti mus paaškinimus ir po tų paaškinimų dar kartą perskaityti šv. Povylo žodžius. Tokiu budu jie jau bus lengviau suprantami.

Abraomas turėjo dvi moteri.

Šituose Lekcijose šv. Povyilas primena Galatams, kad Abromas turėjo dvi moteri. Viena buvo jam lygaus gimimo laisvų tėvų dukte Sara. Antra jo pati buvo jo paties vergė Agara. Prieš Kristui ateisiant Dievas, nors negirdavo, bet nei nedraudavo vienam vyrui turėti dvi ar daugiau pačių.

Agara reiškė Senąjį Istatymą.

šv. Povyilas sako, kad tiedvi Abraomo pati reiškė du Dievo testamentu. Vienas testamentas tapo padarytas ant kalno Sina Arabijoje, su kuria susisiečia Žydų žemė, turinčioji sostinę Jeruzolimą. Tai-gi Abraomo moterystė su Agara reiškė Dievo testamentą, sudarytąjį su Žydų tauta. Tą testamentą žmonės pildė Jeruzolimoje.

Sara reiškė Naująjį Istatymą.

Bet Abraomas turėjo pačią geresnę už Agarą, butent Sarą. Ta pradžioje buvo nevaisinga. Bet šv. Raštas pranašavo, kad nevaisingoji turės daugiau už vaisingąją. Saros nevaisingumas tęsėsi per ilgus metus. Jis reiškė, kad nežydiškos tautos ilgus laikus bus nenaudingos Dievui. Bet sulig šv. Rašto vėlesnysis vaisingumas turėjo būti didesnis už tos, kuri didžiavosi savo vaikų daugumu. Ta Abraomo ir Saros moterystė reiškė naują testamentą, kuriuomi daug daugiau žmonių turėjo priėti prie Dievo negu senuoju.

Senasis Istatymas Panaikintas.

Dievas buvo įsakęs Abromui išvaryti Agarą ir jos sūnų Izmalių. Tas išvarymas buvo pranašystė. Ji reiškė, kad Senasis Testamentas taps panaikintas, nes jo vietą užims Naujasis, kurį reiškė liuosos Saros sūnus Izaokas.

Išvarymo proga buvo ta, kad Agara spaudė Sarą ir Izmalius Izaoką, kitaip sakant vergė laisvąją ir vergės vaikas laisvosios vaiką. šv. Povyilas pažymi, kad jo laikais Žydai, patys budami Senojo Testamento vaikai, skriaudžia krikščionis, Naujojo Testamento vaikus. Pats šv. Povyilas daugelyje vietų gavo skaudžiai nuo Senojo Istatymo šalininkų.

Šitų sostinė buvo Jeruzolima. Ji buvo nors šventas, bet vis-gi žemiškas miestas. Krikščionys tokio miesto ant žemės dar neturėjo. Bet jų tėvynė ir sostinė jau buvo danguje, ten kur Atpirkėjas sėdėjo Dievo Tėvo dešinėje. Ta krikščionių sostinė buvo Dangaus Jeruzolima skaisiti ir nesutepama.

Visą tą laisvę ir grožybę Naujam Testamentui suteikė Kristus. Kaip Agaros sūnus Izmalius neturėjo dalies Abraomo palikime, taip netikintieji į Kristų Senojo Testamento žmonės neturės dalies amžinoje augštoje dvasinėje dangaus Jeruzolimoje.

MISIŲ EVANGELIJA SULIG ŠV. JONO 6, 1—15.

Anuo metu Jėzus nuėjo ana-pas Galilėjos jūros, kuzi yra Tiberiadis: ir paskui jį ėjo didelė daugybė, nes matė ženklus jo daromus ant sergančiųjų. Tai-gi palypėjo Jėzus į kalną: ir ten atsėdo su savo mokiniais. O buvo labai arti Pasahe šventoji Žydų diena. Tai-gi Jėzus pakėlęs akis, ir pamatęs, kad labai didelė daugybė yra atėjus pas jį, tarė Filipui: Iš kur pirksime duonos šitiems valgyti? Bet tą sakė gundydamas jį: nes pats žinojo ką padarysiąs. Filipas jam atsakė: Dviejų šimtu dienpinigių duonos neužtektų jiems, kad kiekvienas gautų nors mažumėlę. Vienas jo mo-

kinys, Andriejus, Simano Petro brolis, tarė jam: Čia yra vienas berniokas turis penktą miežinių duonų ir dvi žuvis: bet kas tat yra tarp tokios daugybės? Tai-gi Jėzus tarė: Susodinkite žmones. O buvo daug šieno vietoje. Tai-gi sėdo vyrų skaičium apie penkis tukstančius. Tai-gi Jėzus paėmė duonas: ir padėkojęs išdalino sėdintiems: taip pat ir žuvių kiek norėjo. Kuomet prisistino, tarė savo mokiniams. Surinkite likusius trupinius, kad neprazūtų. Tai-gi surinko ir pripildė dvyliką pin-tinių trupinių iš penkių miežinių duonų, likusių nuo valgiusiųjų. Tai tie žmonės pamatė, kad Jėzus padarė stebuklą, kalbėjo: Kad šitas yra tikras Pranašas, kuris turėjo ateiti į pasaulį. Tai-gi Jėzus patyręs, kad kotino ateiti pagriebti jį ir pastatyti karaliūm, vėl pabėgo į kalną pats vienas.

Evangelijos Paaškinimas.

Pasimokykim dorybių.

Aprašytas atsitikimas taip lengvai suprantamas visiems, kad nėra nei mažiausio reikalo jį aiškinti, negu priminti, kad V. Jėzus tikart padarė tokius stebuklus, vieną syk pasotindamas penkis tukstančius vyrų penkionis duonomis ir dviem žuvis, kitą syk keturis tukstančius septyniais kepalaičiais ir keliomis žuvytėmis. Antru atveju trupinių liko septynioms pintinėms. Abudu atsitikimu skyriūm aprašo šv. Morkus 6, 33—44 ir 8, 1—9.

Nėstant reikalo aiškinti Evangelijos raštą yra reikalo mokintis gero apsiėjimo iš V. Jėzaus. Jis tuo atveju parodė penkias labai brangintinas dorybes. Mes negalime iš Jo išmokyti daryti stebuklus, bet galime išmokyti daryti dorybes.

Pasigalėjimas.

Pirmiausiai Jėzus pasigalėjo susirinkusių žmonių. Jis nebuvo jų kvietęs, nei buvo žadėjęs jiems duoti valgio; bet jis padarė daugiau negu buvo jį priedermė, daugiau negu teisybė reikalavo. Iš gailėsčio Jis buvo nužengęs iš Dangaus ir žmogum tapęs; tuo pačiu gailėsčiu jis rūpinosi žmonėmis, kurie beklausydami Dievo žodžių užmiršo savo sveikatos reikalus.

Malda prieš valgi.

Evangelija sako, kad V. Jėzus prieš pradėsiant dalinti duonas dėkojo. Nors Išganytojas arba apaštalai Jo vardu buvo padėkoję vaikui atsinešusiam duonas ir žuvis, pirkdami jas nuo jo, bet ne apie tą padėką kalba Evangelija. Ji minėja, kad V. Jėzus prieš darysiant stebuklą, prieš pradėsiant žmones valgydinti, kalbėjo padėkos malda. Taip pat paskutinėje vakarieneje, nors tuomet V. Jėzus valgė savo valgius, tečiau "paėmęs taurę padėkojo ir davė jiems," t. y. mokiniams (Mat. 26, 27).

Iš to mums yra du pamokinimu: pirmas, kad prieš valgi padėkotiūme Dievui už Jo dovanas. Antras pamokinimas, kad prieš padarysiant stebuklą V. Jėzus nemeldė Dievo padidinti jėgas, idant galėtų stebuklą padaryti, bet tikrai padėkojo Dievui už gerumą, o stebuklą padarė pats savo jėgomis, nes pats buvo Dievas.

Taupumas ir švarumas.

Žmonėms privalgius trupiniai neliko lauke, nes V. Jėzus liepė juos surinkti. Ir iš to yra mums taupumo ir švarumo pamokinimas. Geras šeimynikas nepaniekina nei trupinių. Jis ir juos sunaudoja, jei ne sau, tai savo gyvuliams. Turtingoje Amerikoje gyvendami mes tankiai patingime sunaudoti smulkesnius daiktus. V. Jėzus mus mokina kitaip.

Savo triobų švarumą šiaip taip prižiurime, bet į gatves metame visokias sąslavas viešos vietos švarumą palikdami aprūpinti miesto samdiniams žmonėms ir da-gi pasunkindami jiems jų darbą. Kristaus pavyzdys mus mokina kitaip apsieiti. Nei laukuose toli nuo miesto Jis nepalikto žemę apkritusių trupinių, tik pasirūpino, kad jį taptų nuvalinta. Rūpinkimės ir mes savo švarumu nevien rūbų ir aslų, bet taip-gi ir kiemų ir gatvių ir kitų vietų. Jei visi visada tą atmintume, tai lengva būtų visiems viešajį švarumą palaikyti ir visiems būtų malonu pažūrėti į tas vietas, kur gyvename.

Garbės ir Galybės neieškokim.

Pagalios Išganytojas pasislėpė nuo minios pajūtes, kad jį nori apšaukti karaliūm. Musų širdys labai mėgsta augštas garbingas vietas. Karaliūštosias sotas yra augštesnis ir garbingesnis už visas augštasias vietas. V. Jėzus mokėjo audras vienu liepimu stabdinti, ligonius vienu pasakymu išgydyti, numirėlius prikelti, tukstančius žmonių pavalgydinti duonos mažuma, vandenį vynu paversti. Iš to matyt, kad Jis būtų mokėjęs ir karalienkias labai brangintinas dorybes. Mes negalime iš Jo išmokyti daryti stebuklus, bet galime išmokyti daryti dorybes.

Nors didžiama Lietuvių bernaičių darbuojasi ištikimai, bet yra ir tokių, kurie nustoja tikėjimo ir atsiduoda kuno o ne sėdėdamas ant minkšto sosto. Mums vargšams žmogeliams labai sunku nandofis šituo V. Jėzaus pavyzdžiu. Kaip negalime lygintis su kalno, taip nedrįstame kilnyti, kad pasišventimui prilygtume V. Jėzų. Bet vis-gi turėtume padaryti, ką galime. Neieškokime augštų vietų; tegu jos paieskos mus. Mums augštų vietų begedžiant tankiai pasitaiko, kad jos buva didesnės negu mus gabumai. Ta klaida rečiau pasitaiko, kuomet valdytė suranda sau žmogų. Kristus neapsėmė karaliauti, kuomet jį žmonės rinko tam darbu. Bet Išganytojas nedraudė savo mokiniams apsiimti, jei visuomenė juos išrenka augštiesiems uždaviniais. Tik visiems Jis primena, kad pažeminimas teks tiems, kurie patys save augština (Luk. 14, 11). Šitas pamokinimas ypač naudingas mums tautai šiais laikais, kuomet Lietuvai laisvę atgijus Lietuviams pasidarė progų gauti valdžios ir garbės. Daugelis ieško vien garbės ir galybės, retas rūpinasi tėvynei reikalingą darbą dirbti. Daugelis nori, kad tėvynė jiems tarnautų teikdama dideles al-gas, augštas vietas ir valdžią,

retas nori savo jėgomis tėvynei tarnauti.

Dievas ir Gundymas.

Kai kam gali išrodyti, buk V. Jėzus nelabai meilingai ap-sėjo su savo mokiniais, kad gundė šv. Filipą, klausdamas: "Iš kur pirksime duonų šitiems valgyti?" Iš tiesų-gi V. Jėzus mylėjo Filipą nemažiau už kitus. Iš katekizmo žinome, kad V. Jėzaus asmuo turėjo dvi prigimti: dievišką ir žmogišką. Žmogiškoji jo prigimtis susirupino klausytojų išbėdėjimu ir tą susirupinimą iš-reiškė Filipui. Jei kas kitam išreiškia savo rūpejtį, tai nepažemina jo, tik pagerbia. Taip ir V. Jėzus pagerbė Filipą išreiškdamas savo rūpejtį. Apaštalas ir jo draugai matė, kad nebuvo žemiškos jėgos, galėjusios pavalgydinti tokią daugybę žmonių. Tada dieviškoji V. Jėzaus prigimtis jo žmogiškomis lūpomis liepė klausytojams susėsti ir

LIEUVIŲ BERNAIČIAI IR ŠV. VARDO DRAUGIJA.

Daug yra Lietuvių jaunikaizų, kurie uoliai darbuojasi tikėjimui bei tėvynei, i-tėvai. Vieni, apleidę savo tėvelius, važiuoja seminarijon ir tenai praleidžia savo gražiausias dienas, kad prisirengus kuogeriausiai skelbti Kristaus apreiškstas tiesas; kiti jaunikaizai lanko įvairias augštesnes mokyklas ir rengiasi prie kitų naudingų darbų, kaip tai: advokato, daktaro ir tt. Taip-pat yra daug bernaičių, kurie neturi progos pasiekti augštesnį mokslą, bet ir jie stropiai darbuojasi pagal savo išgalę. Malonu yra matyti Lietuvių bernaičius gražiai dirbančius tikėjimui bei tėvynei. Jie savo nenuilstančiu uolumu dideliu džiaugsmu pripildo širdis gimdytojų, brolių, sesučių, ir visų gerą trokštančių žmonių. Kas galėtų nesidžiaugti, matydamas tiek daug gerų darbų? Jie kartais mus nustebina.

Nors didžiama Lietuvių bernaičių darbuojasi ištikimai, bet yra ir tokių, kurie nustoja tikėjimo ir atsiduoda kuno o ne sėdėdamas ant minkšto sosto. Mums vargšams žmogeliams labai sunku nandofis šituo V. Jėzaus pavyzdžiu. Kaip negalime lygintis su kalno, taip nedrįstame kilnyti, kad pasišventimui prilygtume V. Jėzų. Bet vis-gi turėtume padaryti, ką galime. Neieškokime augštų vietų; tegu jos paieskos mus. Mums augštų vietų begedžiant tankiai pasitaiko, kad jos buva didesnės negu mus gabumai. Ta klaida rečiau pasitaiko, kuomet valdytė suranda sau žmogų. Kristus neapsėmė karaliauti, kuomet jį žmonės rinko tam darbu. Bet Išganytojas nedraudė savo mokiniams apsiimti, jei visuomenė juos išrenka augštiesiems uždaviniais. Tik visiems Jis primena, kad pažeminimas teks tiems, kurie patys save augština (Luk. 14, 11). Šitas pamokinimas ypač naudingas mums tautai šiais laikais, kuomet Lietuvai laisvę atgijus Lietuviams pasidarė progų gauti valdžios ir garbės. Daugelis ieško vien garbės ir galybės, retas rūpinasi tėvynei reikalingą darbą dirbti. Daugelis nori, kad tėvynė jiems tarnautų teikdama dideles al-gas, augštas vietas ir valdžią,

Sunku yra sustabdyti tokių knygų ir laikraščių rašytojus, bet mes galime bernaičius persergėti, kad jie suprastų tokių raštų kenksmingumą. Rašytojai prieš tikėjimą ir dorą greitai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių, kurie neguoto blogumo skaityti tokius raštus. Musų bernaičiai kartais skaitytojus raštų kenksmingumą rašytai išnaikintume, jei žmonės sustotų skaityti jų nedorus raštus. Jie rašo del to, kad žmonės skaitytų jų šlamštus. Tarpe skaitytojų tų raštų yra didelė dalis gerų žmonių,

eina, ar gaunamieji regėjimoose paliepiami yra tikra išganytoja valia. Patyręs, kad taip yra, kun. Colombiere pasišventė Jėzaus širdies garbei penktadienį po Dievo Kuno oktavo Birželio 21 d., 1675 m. Jis, gali sakyti, buvo pirmas Apaštalystės direktorius. Jis uoliai užrašinėdavo visus apreiškimus ir atydžiai žiūrėdavo, kas darėsi šv. Margaretos dvasioje.

Dešimčiai metų praėjus nuostabu buvo matyti didis skaitlius promotorių vyriškų ir moteriškų. Net ir tie vienuoliai ir pasauliniai asmenys, kurie įtarinėjo šventąją, buk ji gailinanti laiką neprotingomis svajonėmis, ilgai, prisidėjo prie to judėjimo. Jų pastangomis 1688 metais tapo pastatyta pirmoji koplyčia Jėzaus širdies vienuolyno darže. Pirmas tas paminklas maldingumo prie Palmžiausio Jėzaus širdies ir iki šioliai tebestovi. Toj koplyčioj Margareta nesijudindama išklupėjo tris vaļandas, dėkodama Išganytojui

už malones. Daugiau nieko jau netrosko žiane gyvenime, nes jautė, kad savo uždavini šiame pasaulyje buvo pabaigus. Neužilgo, 1690 metais pasimirė.

III. Jos relikvijos.

Šventosios Margaretos kunas per pusantro šimto metų buvo vienuolyno kapuose. Prancužų revoliucija ištrėmė vienuoles. Jos turėjo ieškotis prieglaudoms svetimoje šalyje. Iškeliaudamos Vizitės Margaretos kapą pavedė globoti vienai seseriai pasilikusiai slapčia. Toji sesuo patyrė stebuklų ir matė, kad stebuklų pritrūdavo ir kiti asmenys.

1865 metais šv. Tėvas Pijus IX apgarsino Margareta palaiminta. Nuo to laiko tukstančiai lanko šventosios relikvijas miestelyje Paray de Monial ir gauna daug malonių per jos užtarymą.

Dabartinis popežius Benediktas XV praeisiais 1920 metais ją tarp šventųjų priskaitė.

DAKTARAS.

Parašė kun. Alexander.

Versta iš angliško.

(Tąsa).

Dvidešimt penki metai lėkė kaip žaibas. Buvęs berniokas jau yra pilnametis žmogus su trupeliu žilų plaukų ant galvos. Mažoji mergaitė jau yra užaugusi, pačiame amžio gražume. Jiedu yra nekuomet nesimatę nuo atsitikimo ant gatvės Philadelphiaje.

Lapkričio diena, graži, maloni nors miglota. Raudoni ir geltoni lapai krinta šale kelio. Mieste gatvės pilnos žmonių, atsivėikinančių paskutinį rudens gražumą. Miesto P— parkraštyje viršutiniame namelio kambarėlyje po pačiu stogu gulėjo sergančioji mergaitė. Išbaltinta siena viena puse leidosi, it stogas, žemyn. Vienas mažas langutis, skystu juodu audeklu pridengtas, švietė ir šildė kambarėlį. Kelios kėdės rėmė sulužusią lovę, kurioje buvo šiek tiek šiaudų paklota. Mažas keturkampinis divano sklypas buvo patiestas ant žemės ties lovele, kiek toliau kitas sklypas, patiestas ties plaunamu staliu, kuris buvo padirbtas vien tik iš geležinių virbalų. Ant jo buvo padėtas mėlynas dubenis ir senas pertrūkęs užbonas ir šiaip taip sukutuotas. Medinio darbo su dviem siaurom lentynukėm buvo kitas stalielis. Prie to buvo pritaisyta vieta rankšluosčiui padžiauti. Trys senos nusinešiojusios kėdės stovėjo kambarėlyje. Ant vienos iš jų buvo krepšys, iš kurio išėjo suviniai ir brangus piešimo dažai. Tame prastame kambarėlyje buvo įvairių puikių daiktų. Tie mažožiiai rodė, kad kambarėlio gyventoja žinojo, kas tai yra grožė, ir kad ji kitados gerėjosi grožybe.

kryžiaus davėjas buvo sakęs ligoniai, kad ramins ją sergant ir jos dvasiai teiks dovanų.

Sergančioji mergaitė buvo silpna, suvargusi, bet kantri. Ką tik buvo pabaigusi melstis ji buvo visai rami. Jos veidas meilus, apskritas, smakras duobėtas, it mažo kudičio, žema balta kaktelė, jausingos lupos ir mėlynai-pilkos akutės nuolat judėjo, visados meilios. Tokia buvo tos mergaitės išvaizda. Ji buvo papratus buti viena. Retas ką rupinosi ja. Ji buvo mažai keno žinoma. Ta mirštančioji septyniolikos metų mergaitė turėjo šviesų protą ir skaisčią nekaltą širdį. Išgirdusi žmogų lipant augštin ligonis nudžiugo. Jos išblyškę veidoliai pradėjo spindėti; ji meiliai atrodė, kada sveičias jėjo per duris. "Man yra labai linksma su jumi pasimatyti, daktare," ji tarė, ištiesdama savo rankutę.

"Ir vėl viena. Visuomet vienintelė. Tai nežmoniška!" Gydytojo meilingas mandagumas tarsi prisidengė rustumu. Daktaras pasistatė kėdę artyn prie lovelės ir atsargiai atsisto. Iš veido buvo matyti, kad tas žmogus moka giliai mąstyti. Stiprus smakras rodė valios tvirtybę, malonumas jo tamsiai rusvose akyse rodė jo gerą širdį. Daktaras šypstelėjo, matydamas ligonies linksmumą iš jo pribuvimo.

— Aš nesijaučiu vienintelė, daktare, tarė sergančioji. "Aš ką tik pabaigiau Stacijas.

"Pabaigiai ką taip?" klausė daktaras.

"Stacijas. Matai tamista šitą kryželį, ir—"

"O—!" tarė gydytojas, traukydamas nekantriai pečius. Jus katalikai turite taip daug įvairių maldų, kad r žinančiam jus dar prisėina matyti netikėtų daiktų." Mergaitės veidas apsiniaukė. Daktaras toliau kalbėjo meilingai.

"Jei visi katalikai melstųsi kaip tamista, ant savo kryželių ir karolėlių, tai ir aš bandyčiau laimėti dangaus karalystę su jais. Bet jie to nedaro. Pusę jų nesirupina savo dušomis, kol mirties valanda neprisitaria, ir tada jie viską ant syk atlieka, jeigu jie turi dar laiko. Melskis ir toliau, Mariute, ir atmint mane savo maldose."

(Daugiau bus).

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

Iš N. C. W. C.

Po karo Čeko-Slovakijoje įvyko atskala. Žymus skaičius kunigų atsimitė nuo Bažnyčios ir sudarė savo nevaldomą rinkinį. Toji bandė pasisavinti katalikų bažnyčias ir klebonijas, kuriose gyveno atskalunai. Katalikai sudarė Liaudies Partiją, kurioje yra ir kunigų. Liaudininkai kunigai susitelkę į vieną klibą rengdamiesi kovoti su atskalunais. Žmonės labiau pritaria kunigams iškiniams Bažnyčiai, o valdžia labiau pritaria atskalunams. Pragos arkivyskupas Kordač del to kalbėjosi su apšvietos ministru D-ru Šusta. Ministras pripažino, kad teisė yra katalikų pusėje, bet sakė, kad valdžia negali užstoti už tą teisę. Susiorganizavę atskalunai yra gana drąsus: jie įsiveržia į katalikų bažnyčias ir laiko jose savo pamaldas. Katalikai saukiasi policijos, bet ta nepribuva. Tai-gi katalikai rengiasi jau patys "pamokinti" atskalunus, kur jie įsiveržė į bažnyčias. Atskalunai pasivadino "Tautine Bažnyčia."

Šale Čeko-Slovakijos prezidento rumų vietoje vadinauomę Hradčany yra šv. Barnabos seserų vienuolynas. Prezidentas paskyrė butų komisiją, kuri ieškodama kaskart daugiau vietos valdžios raštinėms sumanė įsikraustyti į seserų vienuolyną. Į jį ketinta perkelti kairiasias raštines iš prezidento rumų, kad prezidentui butų daugiau vietos. Žmonėse pakilo protestas. Prie protestuojančių prisidėjo paties prezidento dukte Alicija Masarykiutė. Ji yra Čeko-Slovakijos Raudonojo Kryžiaus pirmininkė ir paskelbė nenorinti užimti tos organizacijos reikalams nei kokio vienuolyno. Arkivyskupas Kordač išdėstė prezidentui, kad vienuolės yra naudingos ir kad jų išvaymas iš jų gyvenimo butų didelė neteisybė. Prezidentas nusileido.

Šimet Čeko-Slovakijos ministrai jau netaip žiauriai apseina su katalikyste, kaip pirma. Jie pajuto, kad popežius pasaulyje daug reikšia, todėl užrubežinių dalykų ministras D-ras Beneš nuvažiuo į Rymai tartis su kardinolu Gasparri. Prieš išvažiuosiant jis laikė prakalbą atstovų ir senatorių susirinkime agrarij (didžlaukių) partijos sukviestame. Tame susirinkime Beneš pasakė: "Dabar politiška pasaulio padėtis yra tokia, kad neleidžia varyti jokios tikėjimės kovos ir del to sumanytas atidalyti Bažnyčią nuo viešpatijos negali buti įneštas į Tautos Seimą.... Rymai įtaka padidėjo taip smarkiai visur, jog (Čeko-Slovakijos) valdžia dabar negali patiekti nei kokio sumanyto skirti Bažnyčią nuo viešpatijos."

PRANCUZIJA.

Kasacijos Teismas yra augščiausias Prancuzijoje. Jis neseniai turėjo iširti bylą, kam dabar Prancuzijoje priklauso katalikų bažnyčios, kuomet Katalikų Bažnyčia neturi asmenų teisių. Kai-kuriems rodėsi, jog bažnyčios savininkas yra klebonas. Bet Kasacijos Teismas pripažino, kad klebonas nėra savininkas, o tik turi teisę laikyti pamaldas. Bet teismas nepasakė, kam bažnyčia priklauso. Teismas negalėjo panaikinti parlamento sutarimą, o sutarimas nepripažįstantis parapijoms teisių buvo ir yra neprotingas.

Prancuzijoje yra daug sugriautų bažnyčių. Negalima

laukti kol Vokiečiai užmokės atlyginimą neatstādus tų bažnyčių. Todel kun. Thouvenin sumintijo panaudoti kooperaciją. Tam tikslui sukveičia architektus, kad padarytų planą, kontraktorius, kad apskaitliuotų kiek atseis darbai, o paskui sudaro kooperaciją, kurios nariai suskolina reikalingą sumą pinigų. Kada Vokiečiai užmokės atlyginimą, tada kooperacijos nariai atsims savo pinigus ir bažnyčia bus liuosa. Kun. Thouvenin nepats tą sugalvojo, bet pasiūnodojo p. Martin'o mintim.

ANGLIJOJE.

Pirmoje devynioliktojo šimtmecio pusėje Anglų tautoje atsirado gražus ir galingas krypsnys grįžti į katalikų bažnyčią. Tą krypsnį vedė kun. John Newman ir pasaulietis mokslininkas W. G. Ward. Šito pastarojo dukte Laurencija eidama 18-tus metus įstojo į šv. Benedikto seserų vienuolyną. Ji buvo labai mokyta ir išmintinga. Ji taip-gi mėgdavo žaisti sachais (chess). Vasario 19 d., 1921 m. ji mirė Oulton'o vienuolyne Stone apygardėje, Stratfordshire Anglijoje. Ji buvo to vienuolyno viršininkė. Laidotuvių Mišias giedojo benediktinių opatė iš Erdington, o pamokslą sakė arkivyskupas MacIntyre. Westminsterio arkivyskupas kardinolas Bourne gavėnijos pradžioje pagamino ganytojišką laišką, kuriame labai nupeikia pastangas norinčių palengvinti moterystės ardyną. Kardinolo raštas stiprus ir įtikinantis. Tuom tarpu lordas Buckmaster vėl įneša į parlamentą savo sumanytą porų persiskyrimus palengvinti. Jis nenusimena del to, kad jo sumanymas vieną kart jau tapo atmetas. Londone taip-gi buvo viešpatujancios arba Anglikonų Bažnyčios tarybos posėdžiai beveik tuo pačiu laiku. Juose atsirado vienas moterystė skaldymo užtarėjas, butent Durham'o vyskupas. Nežinia kokiū būdu į tą rimtą augščiausios anglikonų tarybos posėdį pateko ir Miss Maud Royden. Ji taip-gi stovėjo už moterystė skaldymą. Bet visi anglikonų vyskupai, nežiurėdami dviejų minėtų balsų sutarė kovoti prieš tuos, kurie moterystę silpnina.

AIRIJA.

Penki tukstančiai vaikų kenčia vargą Airijoje. Šv. Brigydos mokykloje Dubline yra 650 vaikų. 600 tų mažų vaikėlių kenčia neapsakomą vargą. Jie lieka nevalgę pietų ir gydvana susikimšę. Jų maistas: duona ir koka. Poretais metais 5,800 vaikų mito tik tuomi ką gaudavo mokykloje. Šimet valdžia pašelpos neduoda, miestas neištenka lėšų. 1,500 vaikų minta iš privatinės labdarybės. Daugelyje šeimynų tėvai pardavė visus rakandus, kad nusiprktų duonos. Visa šeimyną nakojo vienoje lovoje. Darbininkai pelno mažian dešimties dolierių savaitėje. Kai-kurie po porą mėnesių yra visai be darbo ir pelno. Visoje Airijoje yra apie 150,000 žmonių be darbo.

KINIJA.

Badas prislegė penkias provincijas: Šen-si, Šan-si, Honan, Šan-tung ir Či-li. Ten gyvena apie 45 milijonai žmonių, trečdalis jų visai neturi ką valgyti. Tarp vargstančių yra daug tukstančių katalikų, kuriuos mokina ir globoja broliavieniuoliai, seserys ir ku-

nigai. Jie visi tiki aukų iš Amerikos. Tas aukas renka ir siunčia į Kiniją kun. Freri, 343 Lexington ave., New York. Bado prislegtose šalyse atsirado sunpelnų už pudykiaj superkančių galvijų ir kitokių turta nuo badaujanėjų, išnaudojančių juos baisiomis paskolomis ir nuosimėiais. Motinos parduoda kudičius, už vieną gaudamos po tris dolierius. Vienas tėvas norėjo parduoti savo dukrelę, kad nereiktų ją maityti. Neatsirado pirkiko. Tada tėvas norėjo užkasti gyvą mergaitę, bet ji nesidavė. Tada tėvas rėžė kudiškiui per galvelę kastuvu ir apkasė žemėmis. Sesuo Gerlain'utė, vienuolė gavo laišką nuo kalinių iš kalėjimo. Jie prašo, kad ji jiems prisistytų tą ką išmeta šunims valgio likučius. Jie pasirašo "Trisdesimt septyni nusidėjėliai."

Kinijoje krasa ir vieškeliai blogi. Misijonariai naudojami bevielniu telefonu. Penkerios Katalikų Misiijos provincijose Kvang-Tung ir Kvang-Si susižino tarp savęs bevielniu telefonu. Amerikoje mokina busiančius misijonarius to naudingumo meną.

AMERIKA.

Colorado valstijoje į vietinę teisdarybę p. Thomas L. Blackwell iš Hotchkius įnešė sumanytą, kad nei viena bažnyčia negalėtų gauti metams daugiau kaip 20 galionų vyno. Tą sumanytą parėmė Womens Christian Temperance Union (Moterų Krikščioniška Blaivybės Sąjunga). Toji sąjunga reikalavo, kad bažnyčios nevertotų vyno, tiktai vynuogių skystimą. Vienam kunigui to užtektų. Bet vienuolijoms, kur yra dešimt ir daugiau kunigų, tai jau visi turi likti be Mišijų, vieną išskyrus. Uždraudimas kunigams laikyti Mišias skaitosi didelė bausmė. Colorado valstija nori tą bausmę uždėti ant nenuskaltusių ir neturėdama teisės kištis į bažnyčios dalykus. Ta pati valstybė taip-gi įveda mokesčių neva ne už Mišias, bet už Mišijų vynu po dolierį nuo galiono. Jei tat pasiseks, tai ilgaiu mokeskis gal pakils iki 10 ar daugiau dolierių už galioną. Tokiu būdu Amerikoje reikės mokėti taksas už Sakramentus.

Kansas City gyveno James Lillis, dabartinio katalikų vyskupo tėvas. P-nui Lillis mirus jo vaikai sutarė jo namus dovanoti Gailestingosioms Seserims (Sisters of Mercy). Namuose yra 16 kambarių, aplinkui daug žemės, miesto vidury sotelis. Gailestingosios Seserys tame name įkuria prieglaudą darbininkėms mergionous visokio tikėjimo.

Ohio valstijoje sąrašas parodė, kad iš 100 gyventojų tik 34 priklauso prie kokios nors bažnyčios. Katalikų toje valstijoje yra 950,000, t. y. 20 nuosimėių visų gyventojų. Tarp asmenų turinčių koki nors tikėjimą Ohio valstijoje katalikai sudaro 60 nuosimėių. Toje valstijoje yra vietų, kur tik 2 žmogus iš šimto tevaikščioja bažnyčion. Taip yra apskirtyje Meigs.

Ohio valstijoje yra pripažinta dešimt priešasčių, del kurių teismai turi duoti persiskirti poroms sunaikinant pradėtą moterystę. Valstijos teisėjai auria įtaisė Naminių Santikių apgaules vartojamas moterystės ardyti. Tie tyrinėjamai pasirodė, kad tik lengviau su-

ardžius savo moterystę. Tai-gi teisėjas Jurgis P. Baer, Cuyahoga apskrīe teismo pirmininkas mieste Common Pleas, pakėlė sumanytą palikti tik dvi moterystė persiskyrimo priežasti, o aštuonias panaikinti. Jis taip-gi sako, kad ir visos Amerikos Kongresas turėtų į tą dalyką geriau žiūrėti.

Bostone, Mass. yra mergaičių augštoji katalikiška mokykla vadinama Emmanuel College. Joje mokinasi 100 mergaičių. Prie mokyklos yra skaitykla, susirinkimų svetainė ir kitų gražiausių įrengimų. Svarbiausia, kad mokinijos, Notre Dame seserys, yra pačios išėjusios augštus mokslus ir turi daug prityrimo. Tai-gi Emmanuel College į Massachusetts'o valstybės teisdarybę padavė pareiškimą įskorpuoti ir gauti teisę dalinti mokinėms mokslo laipsnius. Ta teisė, turbūt, taps pripažinta nes Valstybės Auklėjimo Valdyba (State Board of Education) vienbalsiai pripažino, kad mūnėtoji kolegija turi visas augštam mokslui reikalingas ypatybes ir tą savo rezoliuciją pasiuntė į valstijos teisdarybę.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAL.

Gavėnia ir šokiai.

Klausimas. Pas mus katalikai Airiai sudarė šokius Gavėnijoje, skirdami iš jų pelną į naujos bažnyčios fondą. Ar nebus nuodėmės dalyvauti tuose šokiuose? O. G.

Atsakymas. Nuodėmės nėra nei rengėjams nei dalyvaujantiems, nes naujoji Bažnyčios teisė nedraudžia Gavėnijoje nei muzikos, nei dainų, nei šokių. Uždraustas belieka tik vestuvės. Tečiaus diduma žmonių iš savo liuoso noro Gavėnijoje rengia šokius, nes jų dvasia, netinka prie Gavėnijos dvasios. Gavėnijos istatas yra tik vienas syk dienoje valgyti iki privalgant. Daugelis žmonių del sveikatos silpnumo valgo tankiau iki privalgant. Tiems ypatingai reiktų atlyginti neinant į šokius. Geriausias tat daiktas aukoti į Bažnyčios fondą tiek kiek numanau praleisti nuėjus į šokius, o šokių dienoje liktis namieje.

Klausimas. Akrono mieste yra nemažas Lietuvių burelis, (čia nekaltu apie Akrono Lietuvių visuomenę), kurs atrodo štai kaip: Jonas, palikęs Bostone savo pačią ir vaikus, o pasiūvogęs Jurgio pačią atvyko į Akroną ir su vogta pačia gyvena taip kaip ir su savo tikrąja pačia. Barbė, palikusi Chicagoj savo vyrą ir vaikus, atvyko į Akroną su Uršės vyru ir gyvena porėlyje, tartum su savo tikru vyru. Akrono Magdė, kurios vyras pabėgo, pasiima leidimą (license) kortę ir "moterystėje" gyvena su Baltrun, o paskui su Ivanovu, su Ieku ir t... Akrono Agota priverstinai prikalba savo dukrelei Marcelei pasiminti kortę leidimą ir gyventi "moterystėje" su Vincu, kurs su Agotele "moterystėje" be šliubo išgyveno 10 metų ir susilaukė dvejuos vaikėlių. Lauras su savo boba priklauso prie bolševikiškos (kurios vardas "švento Jurgio ar Juozapo") draugijos, kurios dvasiškus reikalus aprupina neprotis Mockus. Mykolas, Matas ir Andrius savo namuose laiko ištvirkėlius-bolševikus, kurie su jų patėomis ir

dukterimis išdaro tokius dalykus, kuriuos p. Braunšteina Troeki tik Rusijoj paveldija "gojams" daryti... Tie beveik visi akroniečiai skaito (ir apmoka) "Laisvės," "Keleivio," "Naujienu," "Tėvyneš," "Sandaros" ir kitus šlamštus-laikraščius. Tie visi virš paminėti žmonės (ir žmonos) yra geri katalikai; eina į bažnyčią, priklauso į parapiją, žodžiu sakant, ištikimai pildo Dievo ir Bažnyčios priskyrimus. Tuo tarpu šv. Petro parapijos klebonas šitiems žmonėms viešai sako, kad jus neikit į bažnyčią, nesivadinkit katalikais ir nemėginkit žengti prie šv. Sakramentų! O jeigu kas iš tų žmonių eina išpažinties, tai klebonas neduoda išrišimo. O kad nueini pas sveitintautį kunigų ir pasakai, kad esi nevedęs (nors turi savo pačią ir vaikus, nuo kurių pabėgai), tai ir šliubą gauni ir išpažinties prieini ir esi geras katalikas. Aš nesuprantu, delko V. Kristus Airiams, Vokiečiams, Lenkams ir kitiems katalikiškiems kunigams suteikė didesnę valdžią, negu mūsų Lietuviškam (tai-gi katalikiškam) šv. Petro parapijos klebonui? Meldžiu tuos visus dalykus man plačiai išaiškinti. Akroniškis.

Atsakymas. Tikiu, kad Akrono neperdaugiausia yra žmonių, kaip Akroniško aprašytieji. Nėra abejonės, kad ir vardai klausime minėti yra tik del trumpumo, o nėra tikri žinomų asmenų vardai. Tokių asmenų, deja, yra kiekvienoje Lietuvių kolonijoje Amerikoje; del to svetimtaučiai mus labai žemai stato.

Dievas nesuteikė didesnę valdžios kitataučiams kunigams, negu lietuviškiems. Bet kitatautį lengviau ima Lietuviui apmeluoti negu savajai. Lietuvis kunigas žino Lietuvių melagius ir ištvirkėlių suktybes (triksmus) ir nesiduoda apgauti. Svetimtautis nežino ir duodasi ant juoko palaikyti.

Apdavikams, tiesa, nėra naudos iš apgavimo, nes per apgaule gautas sakramentas yra šventvagystė. Geriau visai nieko neturėti, negu šventvagiu tapti.

Vienam velniui yra naudos iš šventvagystė, del to piktos dvasios valdomieji žmonės labai mėgsta daryti šventvagystes be tiesioginės savo naudos.

Organizuota bedieviija nori sugrizauti Katalikų Bažnyčios organizaciją, kad paskui be kliuties galėtų išnaudoti žmones. Toji organizuotoji bedieviija labiausiai mėgsta naudotis šventvagiais, įstatydamą juos į katalikiškųjų draugijų valdybas. Priklausantieji prie tokių draugijų katalikai nei nepasijunta, kaip tampa savo priešų vergais, nes tiems priešams nudirba jų darbus, tą priešų tikslams aukoja savo pridirbtus pinigus. Jeigu katalikas, įsivėlęs į tokią šventvagišką draugiją, nepanori joje toliau eiti baidžiaivą savo priešams, tai turi palikti savo indėlį šventvagiams bedieviiviams.

Ne vien Akrono, bet ir visose Amerikoje dar yra Lietuvių tiek akly, kad nesupranta, jog įsileidimas veidmainio šventvagio į savo draugijų yra įsimas savo skatiko į savo priešų delną ir įkinkymas savęs į jo plėškė.

Socijalistai kartais pašneka prieš išnaudotojus buržujus, bet nekuomet neprasitaria prieš tas erkes, kurios čulpia Lietuvių darbininkų naudą per jų draugijas.

Kun. P. Bučys.